

МИЛАН НЕНАДИЋ

ДВЕ БОЈЕ ЦРНО

ОТМЕНО А ЦРНО

Колико оловних слова толико златних рана
У свакој речи Сиорана

Црно је дубље – без понора
Нема ћутања нема говора

Без чисте ране из мајке крика
Нема ни песме ни песника

У свет се мора пустити врисак
Рањени витез коњски њисак

Стрела у витке срне боку
Куршум у вепру жарач у оку

Обрнут одраз у води Сене
Очи над понор наднесене

Обрнут одраз у Дунаву
Тек да уморну наслониш главу

У тмасној соби у Паризу
Сав у животу смрти близу

Колико оловних слова толико златних рана
У свакој речи Сиорана

ОТМЕНО И ЦРНО

У црној свили поклони
Везани црним тракама
Дани са црним зракама
Ноћи са црним зракама

Црне се суше рубине
Цакле се гробне плоче
Црне су наше судбине
И српска крв се лоче

Црне су дупље очиње
Гладни су уста зевови
Црним се јутром почиње
Црне су оде спевови

Ноћ је притисла села
Градове сатро порок
Куга је лепо понела
Лако је бити пророк